

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

IX. An Petrus Iure Diuino habere perpetuùm Succeßores debuit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

3. Quia S. Marcus, Petri socius, Romæ scripsit Euangelium, teste *Irenæo l. 2. c. 1. Hieron. de viris illust. &c.* 4. Quia Sim. Magum ibi prostravit: *Irenæus lib. 3. c. 3.* 5. Quia Luthero-calvinistæ Romam esse Babylonem proclamant: Inde Lutheri prodiit liber de Captiuitate Babylonica. Eaque sola de causa Magdeburgenses *Cent. 1. lib. 2. c. 4.* Apocalypsin non reiecerunt.

INSTAT Velenus: & I. Duas Babylonones fingit, Assyrianam, & Ægyptiam.

Sed non docet.

2. Illud Apoc. 18. *Cecidit, cecidit Babylonia. &c.*

AT, Patres intelligunt de Roma idolatrica; non de Christiana ibi Ecclesia.

3. Apocal. 18. *Exite de illa. &c.*

AT, Impiâ sc. nam de Ecclesia Rom. exisse nemo legitur.

Roma autem figuratè Babylon dicitur, teste *Tertull. l. 3. contra Marcio.* Quòd, sicut illa Nabuchi caput imperii, captiuum tenuit Israël; sic Roma Christianos in Neronis persecutiõe premebat Ideoque *cecidit* impia, surrexit pia: *Hier. lib. 2. in Iouin. Scriptam in fronte blasphemiam Christi Confessione delesti.*

4. Velenus mentitur, Tranquillum & Tertullianum dicere, statim post Christum passum Romæ cœpisse Christianos: & Barnabam ibidem prædicasse primum.

AT, 1. Ante visionem de linteo, factam Petro, Gentibus nemo ausus fuit prædicare. 2. Et Barnabas à latere Pauli non abiit, *Act. 11. 12. 13. 14. 15.* vsque post Conc. Ierosol. scilic. anno 21. post Christum passum; post Tiberii mortem anno 13. Christi nati anno 55. Petri Romæ anno II.

II. Petrus Romæ sedem Episcopale habuit, nec aliò transtulit. 1. Docet id continua Successio: 2. Patrum ac Orbis consensus; atque etiam aduersariorū fatentium, omnibus Christianis, ad vsq; tempora Wicleffi, sub annum 1400. fuisse id persuasissimum. 3. Quia negant Romæ Petrum sedisse Episcopum, Vbinam confederit, docere? nec fingere fat sciunt.

III. Ibidem verò vitam Martyrio finisse testantur iidem.

OBJECTIONES Veleni, Caluini, Illyrici, futilitate ipsa futiliores ac mendaces, vide in Bellarm. c. 5. 6. 7. Esto; sint variæ circa varia sententiæ historica: nulla tamen varietas in hoc est, quòd Romæ sit mortuus Episcopus Petrus.

Q V Æ S T I O IX.

An Petrus Iure diuino habere perpetuum Successores debuit?

LUTHERVS *lib. de potest. Papa:* Illyricus *de primatu Papa:* Schmalcaldici, Magdeburgenses in singulis *Cent. c. 7.* CALVINVS *Instit. l. 4. c. 6. & 7.* cum Hæresiarcha Nilo Episcop. Theil. pernegant. 1. Iure diuino Succedi Petro; 2. Aut Succedere Romanos Episcopos. Causæ patebunt.

AUTOR. I. Iure diuino debet ALIQUIS Petro in Primatu Ecclesiæ totius succedere. Nam FINIS Pontificatus est, Pontificem esse propter Ecclesiam; non contra: Vnde Aug. lib. de Pastoribus c. 1. *Quòd Christiani sumus, propter nos est; quòd Præpositi sumus, propter vos est.* At magis nunc, quàm tunc sub Apostolis, Vno eget Pastore Ecclesiæ; cū nunc & plures, & deteriores sint Christiani. Non igitur cum morte Petri debuit

Pon-

Pontificatus extingui; sed cum Ecclesia continuari. Cùm autem Ecclesia iure diuino sic instituta sit Christiana, vt perduret vsque ad consummationem sæculi, omninò perinde necesse est, Põntificatum perdurare debere in Vno Aliquo Pontifice, demortuis succedente. Huc valent, quæ *quæst. 3. de Monarchia* disceptauimus.

Vide in *Antichristo p. 2. q. 4.* plura de Iure diuino.

NOTA paucula.

I. Aliud esse Successionem; aliud Rationem successionis. *Successio* in Pontificatum Petri est ex Instituto Christi, Iurisque Diuini, vt perduret vsque ad finem mundi: Ideo quisquis succedit, accipit à Christo Pontificatum. *Ratio Successionis* autem est ex Facto Petri, non ex Instituto Christi: Factum est Sessio eius Romæ. Hanc Petro apertè iussisse Christum sentiunt S. Marcellus *epist. ad Antiochenos*; S. Ambr. *Orat. contra Auxentium*; Athanas. *apologia pro fuga sua*. Neque est improbable.

II. ALIQUEM Succedere debere Petro est de Iure diuino: At Rom. Pontificem succedere oportere est de fide. Prius, quia Successio est à Christo instituta: patet in Antichristo meo: At verò hæc Romana successio est ab hominibus, scilicet à S. Petro & Conciliis orta descendit.

Potest autem esse aliquid de fide; vt V.g. Paulum habuisse penulam, quod nõ ideo tamen esse Iuris diuini dici debet. Quia non habuit eam ex Institutione Dei. Itaque Romanum Episcopum Succedere Petro debere, etsi non est expressè in Scriptura; ex ea tamen euidenter deducitur; Ideoque est de fide: Et orbis

totius, omniumque sæculorum Consensus sic tenuit semper.

III. Pontificatus Petri, & Episcopatus Romanus non sunt actu duo, sed vnum; etsi is à Christo immediatè, hic à Petro sit coeptus. Is enim in se continet Patriarchatum, Archiepiscopatum, Episcopatum; quæ vnũ sunt actu, potentiã plura.

IV. Petro succeditur; non aliis Apostolis in Apostolatu. Quia Petro nominatim in persona, ceu Capiti & Pastori Vniuersali data Potestas est Apostolica; cæteris nec tota supra etiam coapostolos; nec ita sigillatim, semel & simul: sed in genere certæ solum partes gregis; nec simul & semel: Vt ligandi potestas, *104. 20.* Prædicandi & Bagtizandi *Mat. 28.* Consecrãdi, *Luc. 22.* Quorũ par Officiũ manet cõmune; *Successio* autem, locorum est, & personarum peculiaris ac propria.

OBSTACULUM. I. Nilus Papa est Episcopus, non Apostolus; Apostolici enim ordinarunt Pastores & Doctores, non Apostolos: Ergo Papa succedit Petro non in Apostolica potestate.

RESPOND. In Apostolo tria sunt: I. Vt sit immediatus Christi minister à Deo doctus sic, vt Sacros libros scribat. 2. Vt Ecclesias constituat: 3. Vt summam in omnes Ecclesias habeat potestatem. Duo posteriora, non primum, conueniunt Papæ Romano.

II. CALVINVS *Instit. libr. 4. c. 6. §. 8.* Etsi Petrus XII. Apostolis præfuit; non ideo toti orbi: minus Papa. *Ibid. §. 11.* Si ideo Papatus esse Romæ debeat, quia ibi Petrus vita perfunctus est; ergo Iudaicus Pontificatus debuisset in deserto fuisse, vbi diem clausit Moyses: at non hoc: ergo nec illud.

RESP. AT fixa Sedes inducit fixum Pontificatus locum; non migratio per deserta. Et Petrus orbi præfuit vniuerso, patet suprà.

X 2 3. Ibid.

III. *Ibid.* §. 12. Priuilegium Pontificatus si est *Locale*; iam hic debetur Antiochiæ: si *Personale*, iam nil ad Romam magis, quam aliam urbem: Si *Mixtum*, tunc fuit temporarium, expirauitque cum Petro.

RESP. Ex Instituto Christi, est *Personale*; ex Facto Petri, est *Locale Personale* autem est duplex: *Prinatum*, quod personæ pro se sola datum cum ea expirat: *Publicum*, quod datum est personæ pro se, & pro successoribus: Vt, Pontificatus Petro; Apostolatus verò datus est priore modo pro solis Apostolis, quibus ideo non successum est in priuilegio; sed in Episcopatu. Quia tamen Petrus Romæ sedit; ideo eius Personale priuilegium factum est mixtum.

IV. *Ibid.* c. 7. §. 28. Si, quæ Petro dicuntur, Romano Papæ dicta censentur; ergo hi omnes forent Satanz: *Matth.* 16. vii. Petrus est dictus.

RESP. Dicta Petro sunt triplicia: Quædam pro se, vt vni ex Fidelibus: Vt *Matth.* 18. *Si peccauerit in te frater tuus. &c.* Quædam pro se solo tantum: Vt *vade Satana. Ter me negabis*: scilicet, ob priuatæ eius personæ defectum. Quædam pro se & successoribus, ratione officii Pastoralis: Vt *Pasce oues. Confirma fratres. Quodcumque ligaueris*.

LUTHERI argumentula sunt straminea, & ficulnea.

Q V Æ S T I O X.

An Petro Romanos Episcopos succedere in Monarchia Ecclesia, sit de Fide?

AUTOR. Petrus ex Instituto Christi, iure diuino, debuit habere Successores: patet quæstione præcedenti: maximè in Antichristo. Sed alios ha-

berenon potuit, non debuit (ex ipsius Facto) nisi Episcopos Romanos: Et is habuit summum Pontificatum: ergo et hi, etiam immediatè à Christo. Vide in *Geneal.* p. 2. q. 2.

2. Idem demonstrari vide apud *Bell.* c. 13. ex Conciliis, c. 14. Testimoniis Pontificum. *cap.* 15. Ex Patribus Græcis. c. 16. Latinis. *cap.* 17. ex Origine Primatus. c. 18. Ex Autoritate exercita Papæ. *cap.* 19. Ex Legibus, Dispensationibus, & Censuris. *cap.* 20. ex Vicariis Papæ. *cap.* 21. ex iure Appellationum.

F. LUTHERO-CALVINISTÆ, Concilia non recipiunt celebrata post annum Domini DC.

A T, ex prioribus docemus Rom. Pontificatum continuum.

II. TESTIMONIA Pontificum Rom. vsque ad annum DC. dicunt Luthero-caluinistæ esse recentia, & supposititia.

A T, consensu plurium redarguuntur.

Posteriores post annum DC. Papæ aiunt fuisse Antichristos.

A T, tunc vniuersa Ecclesia fuisset Antichristiana; & Ecclesia Dei interisset. De Papis aliis comminiscuntur Vana.

III. Ex S. Patribus Caluinus & Illyricus obiciunt Cyprianum, Hieronymum, Bernhardum.

A T, sycphanticè. Et, ex illis ostendisse, Romani Pontificis Monarchiam ab ipsa Christi resurrectione, Autore Christo, principium accepisse; Ostensivum genus argumenti dicitur.

IV. Ad Impossibile ducens argumentum tale est. 1. Si non est, vt dicimus; ergo alio tempore & autore coepisset illam dicendum est: at nec Tempus, nec